

Journal of Education Graduate Studies Research, KKU.

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/EDGKKUJ>

แรงจูงใจของนักกีฬาซอฟต์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่น

The Motivation of Male Softball Players Khon Kaen Province Team

นนทกร สนธิไชย^{1*} และ วายุ กาญจนสรณ์²Nontagorn Sonthichai^{1*} and Wayu Kanjanasorn²¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น¹Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น²Assistant Professor, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

Received: December 28, 2018 Accepted: April 29, 2019 Online Published: September 18, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟต์บอลชาย ในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่น โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน แบ่งเป็นทีมจังหวัดขอนแก่น (ไม่จำกัดอายุ) จำนวน 15 คน และทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น (อายุไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแรงจูงใจ ที่ได้ผ่านการหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาความสัมพันธ์ความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจของทั้งสองทีมด้วย T-test Independent Simple ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจของนักกีฬาซอฟต์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และไม่มีมีความแตกต่างกันระหว่างแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟต์บอลชายทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

คำสำคัญ: แรงจูงใจ กีฬาซอฟต์บอล ทีมจังหวัดขอนแก่น

Abstract

The objectives of this research was ; to study the motivation of male softball players between Male Softball Players Khon Kaen province team and Khon Kaen province youth team, The target group were 30 male players by 15 Male softball players in Khon Kaen province team (No Age Limit). And 15 Male softball players in Khon Kaen youth team (Age Under 18 Years). The instrument was Motivation questionnaire which confirm by IOC (Index of Item-Objective Congruence). Data were analyzed to calculate for percentage, mean, standard deviation and T-test independent was used to analyze data deference between two groups.

The results found that, the motivation of participate in two team overall showed there in high level (mean = 3.97) and there was no significant difference between male softball players Khon Kaen province team and Khon Kaen province youth team.

Keywords: Motivation, Softball, Khon Kaen Province Team

^{1*}Corresponding author Mobile: +66 (0) 85 002 9485

E-mail address: s_nontagorn@hotmail.com

บทนำ

ในปัจจุบันกีฬาได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการสร้างความสัมพันธ์ ความสามัคคี ตลอดจนมีส่วนในการช่วยพัฒนาประเทศชาติ ช่วยทำให้คนในประเทศรู้จักความสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยและกฎกติการวมถึงมารยาทต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ทั้งนี้เห็นได้จากในปัจจุบันนี้ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬามากมายทั้งภายในนอกประเทศเช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ หรือแม้กระทั่งในประเทศไทยเองได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในประเทศมากมาย เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาในระดับภูมิภาค เป็นต้น โดยการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดนั้นทางผู้จัดการแข่งขันได้มีการกำหนดคุณลักษณะ อายุ เพศ หรือลักษณะของผู้เข้าแข่งขันไว้ชัดเจน ทำให้เกิดความเสมอภาค เหมาะสมและมีความเท่าเทียมกัน รวมถึงการกำหนดซึ่งเป้าหมายหรือคุณค่าของรางวัลในการแข่งขันก็แตกต่างกันไปในแต่ละระดับการแข่งขันเพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้เกิดแรงจูงใจด้วยเช่นกัน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ เช่น ในระดับนานาชาติ ระดับประเทศ หรือระดับภูมิภาคนั้นในการแข่งขันจะมีนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันเป็นจำนวนมาก ซึ่งนักกีฬาเหล่านี้ล้วนเป็นนักกีฬาที่มีทักษะ ความสามารถและประสบการณ์มากมาย ซึ่งหากมองถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่นักกีฬามีนั้น นักกีฬาจะได้อะไรมาจากการขยัน ทุ่มเท อดทน ในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างมาก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เกิดจากปัจจัยหลายๆ อย่างที่เป็นตัวกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความพยายามและอาจจะเกิดจากแรงจูงใจด้วยเช่นกัน ดังที่ สุปรานีย์ ขวัญบุญจันทร์ (2539) กล่าวว่า การที่มนุษย์ขยัน และมีความมุ่งมั่นพยายามเล่นหรือแข่งขันอย่างเต็มความสามารถนั้นก็ต่ออาศัยแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน เพื่อเป็นส่วนช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้ ซึ่งปัจจัยของแรงจูงใจนั้นสามารถเกิดได้กับนักกีฬาทุกประเภท ทุกวัย และทุกชนิดกีฬาเช่นกัน

กีฬาซอฟต์บอลเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมและบรรจุอยู่ในรายการแข่งขันมากมาย ทั้งนอกประเทศและในประเทศ เนื่องจากกีฬาซอฟต์บอลเป็นกีฬาประเภททีมที่นักกีฬาจะได้รับประโยชน์ในหลายๆ ด้าน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534) กล่าวว่า ในการเล่นกีฬาจะช่วยพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ช่วยฝึกให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความรัก ความสามัคคีกลมเกลียว รักความยุติธรรม มีความเชื่อมั่น ในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งคุณธรรมเหล่านี้มีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเป็นอย่างยิ่ง และสำหรับในประเทศไทยนั้นการแข่งขันที่ถือว่าได้รับความสนใจและมีทีมที่เข้าร่วมแข่งขันมากที่สุดคือการแข่งขันกีฬาแห่งชาติและกีฬายาวชนแห่งชาติ ซึ่งนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันนั้นล้วนแต่เป็นนักกีฬาที่มีทักษะและความสามารถทั้งนั้น เพราะการที่จะเข้าร่วมทีมหรือเป็นตัวแทนที่จะเข้าแข่งขันในระดับประเทศได้นั้น นักกีฬาจะต้องผ่านการแข่งขัน การคัดเลือก ร่วมกับนักกีฬาคนอื่นๆ เป็นจำนวนมากก่อน ซึ่งนักกีฬาที่จะเข้าร่วมอาจมีเป้าหมายหรือแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นทำให้นักกีฬามีความต้องการที่จะเข้าร่วมทีมแตกต่างกันไป

แรงจูงใจเปรียบเสมือนพลังที่ช่วยผลักดันให้คนมีพฤติกรรมต่างๆ รวมถึงยังช่วยกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย บุคคลที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้โดยไม่ลดละ ดังเช่นงานวิจัยของ กิติ ตยัคคานนท์ (2533) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นพลังจิตที่มีอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งทำหน้าที่เร้าและกระตุ้นให้มีการเคลื่อนไหวเพื่อให้บุคคลนั้นดำเนินการใด ๆ ไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ อีริวูฒิ พรหมจรรย์ (2556) แรงจูงใจ คือความต้องการของคนนั้นๆ จะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้นๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้แต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมใดๆ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนๆ นั้น

หากกล่าวถึงแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละคนแล้วนั้น นักกีฬาแต่ละคนอาจจะมีแรงจูงใจที่แตกต่างกันไป ดังที่ วายุ กาญจนศร (2557) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความคิด ซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ประกอบด้วยอารมณ์ ความปรารถนา อันเป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมาซึ่งมาก น้อย ไม่เท่ากัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิณ สุทธิสง่า (2553) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟต์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ผลการวิจัยพบว่าระดับของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟต์บอลด้านแรงจูงใจภายในและภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับ มาก และหากเปรียบเทียบตามเพศและประสบการณ์ นักกีฬามีระดับแรงจูงใจที่ ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ สราวุธ รักภู (2554) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ในระดับมาก และหากเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาตามเพศ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพการแข่งขัน แล้วนั้น นักกีฬามีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา สังเกตการณ์และเคยเป็นนักกีฬาทีมซอฟท์บอลชายจังหวัดขอนแก่นมาก่อน ได้เห็นว่าในแต่ละปีมีนักกีฬาจำนวนไม่น้อยที่มีความสามารถและสนใจเข้าร่วมทีม เพื่อเข้าไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติและกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งนักกีฬาแต่ละคนนั้นล้วนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านร่างกาย อายุ ประสิทธิภาพในการเล่น ประสิทธิภาพในการแข่งขัน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นส่วนทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในด้านต่างๆ ของนักกีฬาในทีม เนื่องจากในนักกีฬาแต่ละคน มีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน อาจจะมีความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงเกิดความคิดว่าการที่นักกีฬาแต่ละคนในทีมจะสามารถเล่นหรือแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้นั้น นักกีฬาจะต้องมีแรงจูงใจในการขยัน อดทน ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน มีความต้องการจากภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งแรงจูงใจเหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ดังที่ สมพงษ์ โสมบ้านกวย (2558) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมากระตุ้นความรู้สึกของมนุษย์ให้แสดงออกด้วยพฤติกรรมต่างๆ อย่างมีทิศทาง เพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ Kaya (2015) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาเยาวชนจากหลายประเภทกีฬา มีกลุ่มตัวอย่าง 287 คน เป็นหญิง 85 คน เป็นชาย 202 คน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อวัดจากค่าระดับของแรงจูงใจ (Motivation Scale Scores) จะพบว่าปัจจัยที่จูงใจให้เล่นกีฬามากที่สุดคือ ต้องการพัฒนาทักษะ และน้อยที่สุดคือความสัมพันธ์ หากแบ่งตามเพศชาย/หญิง จะเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจได้แก่ ต้องการประสบความสำเร็จ/สถานะ, ทีมเวิร์ค, ความสัมพันธ์ ซึ่งเพศชายได้คะแนนสูงกว่าเพศหญิง นั้นหมายถึงเพศชายได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากความต้องการประสบความสำเร็จ และความสัมพันธ์ ทีมเวิร์ค มากกว่านักกีฬาหญิง และเมื่อแบ่งกลุ่มประชากรตามประสิทธิภาพในการเล่นกีฬา ผลคือปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในแง่การประสบความสำเร็จสถานะ และการแข่งขัน ส่งผลในกลุ่มนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพ (>5ปี) มากกว่ากลุ่มที่มีประสิทธิภาพน้อย (1-4 ปี) จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นนั้นมีความแตกต่างกันกับงานวิจัยของ ภัทรดนัย ประสานศรี (2556) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 40 ประเภทชายและหญิงผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในของนักกีฬาสเกตบอลทั้งประเภทชายและหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาตามตัวแปรเพศและประสิทธิภาพแล้วนั้นมีระดับแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ จิรวัฒน์ พิมพะนิตย์ (2559) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฮอกกี้ของนักกีฬาฮอกกี้ทีมชาติไทยโดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยชุดใหญ่ปี 2557-2558 การวิจัยพบว่า แรงจูงใจในของนักกีฬาฮอกกี้ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบระดับของแรงจูงใจในของนักกีฬาฮอกกี้โดยจำแนกตามเพศพบว่า ไม่แตกต่างกัน

จากหลักการและเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายที่เข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น เพื่อศึกษาว่าแรงจูงใจใดที่มีส่วนหรือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้นักกีฬาเข้าร่วมทีมทั้ง 2 ทีมนี้ ซึ่งอาจจะมียปัจจัยที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือผู้มีส่วนรวมในทีมนำไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทีมให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย ในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย ในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชายจำนวน 30 คน แบ่งเป็นทีมจังหวัดขอนแก่น (ไม่จำกัดอายุ) จำนวน 15 คน และทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น (อายุไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยประยุกต์มาจาก จีรวัดน์ พิมพ์พะนิษฐ์ (2559) โดยผ่านการหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่น และทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับ
4. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น เสนอต่อผู้จัดการทีม, ผู้ฝึกสอน, นักกีฬาซอฟท์-บอลชายทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

3.2 นำแบบสอบถามที่ประยุกต์ขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬาซอฟท์บอลชายทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่นในวันเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.3 รวบรวมข้อมูลที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม

4.2 นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของระดับแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมทีมซอฟท์บอลจังหวัดขอนแก่น

4.4 นำข้อมูลที่ได้มาแสดงในรูปแบบของข้อมูล Independent Sample T-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจ

ได้รับแรงจูงใจมากที่สุด	ค่าระดับคะแนนเท่ากับ	5
ได้รับแรงจูงใจมาก	ค่าระดับคะแนนเท่ากับ	4
ได้รับแรงจูงใจปานกลาง	ค่าระดับคะแนนเท่ากับ	3
ได้รับแรงจูงใจน้อย	ค่าระดับคะแนนเท่ากับ	2
ได้รับแรงจูงใจน้อยที่สุด	ค่าระดับคะแนนเท่ากับ	1

นำค่าเฉลี่ยคะแนนคำตอบแต่ละข้อและแต่ละด้าน มาแปลผลตามเกณฑ์ (ประคอง กรรณสูตร, 2538 อ้างถึงใน สรายุทธ รักภู, 2554)

ช่วงคะแนน	ความหมาย
4.51 – 5.00	ได้รับแรงจูงใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	ได้รับแรงจูงใจมาก
2.51 – 3.50	ได้รับแรงจูงใจปานกลาง
1.51 – 2.50	ได้รับแรงจูงใจน้อย
1.00 – 1.50	ได้รับแรงจูงใจน้อยที่สุด

ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนลำดับ ดังนี้

1) นำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำมาเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

2) นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและ

ผู้เกี่ยวข้อง ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับด้านเกียรติยศและชื่อเสียง มาวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาแปลความหมายเป็นระดับของแรงจูงใจ

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ผลวิจัยพบว่า โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 แต่หากดูแต่ละด้าน จะมีเพียงด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับเพียงด้านเดียวที่แตกต่างจากด้านอื่น ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่ากีฬานี้ยังไม่ได้ได้รับความนิยมมากนัก ทำให้นักกีฬาอาจจะไม่ได้คาดหวังในการรับโอกาสต่างๆ มากนักทั้งจากทางภาครัฐและภาคเอกชน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

รายการ	แรงจูงใจ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1.ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.19	0.67	มาก
2.ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและผู้เกี่ยวข้อง	4.19	0.62	มาก
3.ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับ	3.48	0.73	ปานกลาง
4.ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	4.00	0.66	มาก
รวม	3.97	0.67	มาก

จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย ระหว่างทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่นนั้น ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาทั้ง 2 ทีม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่หากเปรียบเทียบในแต่ละด้าน จะมีด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและผู้เกี่ยวข้อง ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจจะเป็นเพราะในดานนี้เกิดจากแรงจูงใจภายในตัวของนักกีฬาเอง ซึ่งนักกีฬาทีมจังหวัดขอนแก่นส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18-30 ปี และนักกีฬาส่วนมากมีระยะเวลาในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมานานหลายปี ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลทำให้เกิดแรงจูงใจในดานนี้น้อยกว่านักกีฬาทีมเยาวชนที่มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจมากกว่า ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายระหว่างทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

รายการ	ทีมจังหวัดขอนแก่น		ทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น		T	P-Value
	ค่าเฉลี่ย	S.D	ค่าเฉลี่ย	S.D		
1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.11	0.67	4.27	0.63	1.37	.18
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและผู้เกี่ยวข้อง	4.10	0.57	4.28	0.62	2.09	.05
3. ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับ	3.41	0.66	3.55	0.73	1.40	.17
4. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	3.96	0.57	4.04	0.72	0.59	.56
รวม	3.88	0.64	4.04	0.68	ไม่ต่างกัน	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 จากการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจของนักกีฬาทั้ง 2 ทีม ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและผู้เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ทั้ง 3 ด้านนี้อยู่ในระดับมาก และด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับจะอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า กีฬาชนิดนี้ ยังไม่ได้รับความนิยมมากนัก ทำให้นักกีฬาอาจจะไม่ได้คาดหวังในการรับโอกาสต่างๆมากนักทั้งจากทางภาครัฐและเอกชน แต่หากมองถึงแรงจูงใจของนักกีฬาทั้ง 2 ทีมโดยรวมแล้วจะอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจนั้น เป็นสิ่งเร้าและเป็นสิ่งกระตุ้นทำให้นักกีฬาเกิดความพยายามและต้องการที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งไว้ ซึ่งแรงจูงใจอาจจะเกิดจากตัวบุคคลเองหรือเกิดจากแรงกระตุ้นภายนอกโดยวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ โชติกา ระโส (2555) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่างๆที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์หรือให้ได้ซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือหมายถึงการที่บุคคลมีความปรารถนา หรือต้องการที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ และตรงกับ อีรุณี พรหมจรรย์ (2556) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือความต้องการของคนนั้นๆ จะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้นๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้แต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมใดๆก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนๆ นั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวัฒน์ พิมพ์นิตย์ (2559) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาสากลที่ทีมชาติไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาสากลที่ทีมชาติไทยชุดใหญ่ ชาย 20 คน หญิง 20 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจในของนักกีฬาสากลโดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 2) แรงจูงใจในของนักกีฬาสากล จำแนกตามเพศพบว่าไม่ต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้น ล้วนเป็นการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในกีฬาประเภททีม ซึ่งมีจำนวนนักกีฬาในทีมหลายคนและย่อมมีปัจจัยในด้านของแรงจูงใจที่มีความแตกต่างกันไปในตัวแต่ละบุคคล ส่วนแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายในการเข้าร่วมทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างทั้ง 2 ทีมแล้วนั้น พบว่า ในด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ทั้ง 3 ด้านนี้ ไม่แตกต่างกัน แต่จะมีเพียง 1 ด้านคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและผู้เกี่ยวข้อง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจจะเป็นเพราะว่าแรงจูงใจในด้านนี้จะเกิดจากภายในตัวของนักกีฬาเอง ซึ่งนักกีฬาทีมจังหวัดขอนแก่นจะมีช่วงอายุตั้งแต่ 18 – 30 ปี และนักกีฬาส่วนมากมีระยะเวลาในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมานานหลายปี และมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมแข่งขันมานาน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลทำให้เกิดแรงจูงใจในด้านนี้น้อยกว่านักกีฬาทีมเยาวชนที่มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจมากกว่า ซึ่งถ้าหากจะมองโดยภาพรวมแล้วเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้ง 2 ทีมนี้ แรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผิดจากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า แรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลชายทีมจังหวัดขอนแก่นและทีมเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักกีฬาซอฟท์บอลทั้ง 2 ทีมนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุหรือทีมใดนักกีฬาดังกล่าวมีความมุ่งมั่น มีความต้องการที่จะพยายามสร้างคุณค่าในตนเอง ต้องการที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองในเชิงกีฬา มีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพร่างกาย ฝึกฝนตนเองให้แข็งแรงเช่นกัน ซึ่งสอดคล้อง สราวุธ รักภู (2554) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 จำนวน 280 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 146 คน เพศหญิงจำนวน 134 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .89 ซึ่งผลของการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 มีแรงจูงใจในระดับมาก 2) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาไม่ต่างกัน 3) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ที่มีประสบการณ์ต่างกันในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินั้น มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่ต่างกัน 4) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ที่มีประเภทการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน

หากนำข้อมูลระดับแรงจูงใจมาวิเคราะห์ในแต่ละด้าน ทางผู้วิจัยได้สรุปไว้ดังนี้ 1) ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ในการเล่นกีฬาซอกกีฟท์บอลนั้นนอกจากจะได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้วนั้นการเล่นกีฬานี้ยังช่วยให้เกิดการพัฒนากายด้านทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการคิดการพัฒนาทางด้านสมอง ทำลายความสามารถ และยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย 2) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น นักกีฬาควรมีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อว่าตนเองจะทำได้ เชื่อว่าสิ่งที่ทำนั้นถูกต้อง เพื่อให้ตนเองเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจ และบุคคลที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนเพื่อเป็นอีกปัจจัยให้นักกีฬาไปสู่ความสำเร็จ 3) ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับ การเป็นนักกีฬาซอกกีฟท์บอลจังหวัดขอนแก่น จะทำให้นักกีฬาได้มีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับประเทศ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติซึ่งรายการแข่งขันเหล่านี้ หากนักกีฬาได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1-3 จะทำให้นักกีฬามีสิทธิที่จะได้รับโอกาสมากมายเช่น การเข้าศึกษาในสถานศึกษาชั้นนำที่เปิดรับระบบโควตานักกีฬา รวมถึงการได้เงินรางวัล ทุนการศึกษาจากสถาบันของตน เป็นต้น 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ในปัจจุบันกีฬาซอกกีฟท์บอลในประเทศไทยเริ่มมีการจัดการแข่งขันมากขึ้น เช่น การแข่งขันในระดับสโมสร กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งการแข่งขันเหล่านี้เป็นการแข่งขันระดับประเทศ หากนักกีฬาได้เข้าร่วมแข่งขันและประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้นักกีฬาเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือบุคคลรอบข้าง รวมทั้งสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง ครอบครัว วงศ์ตระกูลและจังหวัดของตนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ฝึกสอน สถานศึกษา สมาคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาซอกกีฟท์บอล นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแรงจูงใจไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาและกีฬานี้ให้มากขึ้น

1.2 ควรมีการปลูกฝังนักกีฬาซอกกีฟท์บอลหรือนักกีฬารุ่นใหม่ๆ ให้มีความรัก ความสนใจกีฬาซอกกีฟท์บอลให้มากขึ้น

1.3 ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาซอกกีฟท์บอล เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนานักกีฬา พัฒนาทีม รวมทั้งพัฒนางานกีฬาซอกกีฟท์บอลในประเทศต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยกับนักกีฬาซอกกีฟท์บอลประเภททีมชายและหญิงในระดับต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในนักกีฬาที่มีเพศต่างกัน ว่าจะมีแรงจูงใจอย่างไร

2.2 ควรทำการวิจัยกับกีฬานานาชาติอื่นๆ เนื่องจากแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดให้นักกีฬาหรือบุคคลทำสิ่งนั้นๆ ดังนั้นนักกีฬานานาชาติจึงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยแรงจูงใจเช่นกัน

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันในรายการต่างๆ เพราะผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนคือปัจจัยหนึ่งที่จะนำพานักกีฬาหรือทีมไปสู่เป้าหมาย

เอกสารอ้างอิง

กิติ ตยัคคานนท์. (2533). **นักบริหารทันสมัย**. กรุงเทพฯ: บัดเตอร์ฟลาย.

จิรวุฒน์ พิมพ์นิตย์. (2559). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอกกีฟท์บอลของนักกีฬาซอกกีฟท์บอลทีมชาติไทย**. รายงานการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). **หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

โชติกา ระโล. (2555). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**. วิทยานิพนธ์ปริญญา

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีรวิมล พรหมจรรย์. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี**

ครั้งที่ 37. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

ประวีณ สุทธิสง่า. (2553). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.**

ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ เรียนรู้พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534). **บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา. วารสารจิตวิทยาการกีฬา, 15(28), 11-12.**

วายุ กาญจนศร. (2557). **แรงจูงใจของนักเรียนในการสอบเข้าศึกษาต่อ (วิธีรับตรง) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 3(4), 131-139.**

สมพงษ์ โสมบ้านกวย. (2558). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬานักกรีฑาทีมชาติไทย สมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**

สรายุทธ รักภู. (2554). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

สุปรานีย์ ขวัญบุญจันทร์. (2539). **เอกสารประกอบคำสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

Kaya, S. (2015). **Differences in Motivation for Participation Sport Activities According to Sport Brancher. International Journal of Science Culture and sport. School of Physical Education and Sport, Kirikkale University, Turkey.**